

— В ръцете на голям аскер*) е и във вериги е окован.

Горките жени се връщали в къщи и оплаквали неутешно скъпия си Васил.

Но сетили се за никаква гадачка в село Арапово. Отишли и при нея.

И тя гледала слънцето през решето, плюнала през средните дупки, па казала:

— Предаден е... Сега на път много хора злото му мислят. Ама може да се спаси... Идете си в къщи и вземете един чекржк... Три дни и три нощи наопаки го въртете и думайте: „Турци да немеят, да слепеят, Васил тук, та тук.“

И отишли си жените в къщи, вземали чекржк и три дни и три нощи го въртяли наопаки и думали: „Турци да немеят, да слепеят, Васил тук, та тук.“

Но връвта на чекржка била стара и изгнила, па често се късала. Чекржка не бил въртян три дни и три нощи непрекъснато и магията не хванала.

Напусто въртяли горките жени без спир и почивка, деня и ноща. Напразно шепнели устните им като молитва: „Турци да немеят, да слепеят, Васил тук, та тук.“

Васил не дошъл.

Той бил обесен в София на 19 февруари 1873 година и погребан в незнаен гроб, далеч от очите на неговите близки.

Д. Кацев-Бурски.

ЦИГУЛАР.

Цигулар чуден в гора засвири. Тамо подири приятел верен.

Зачу го Вжлчо, дойде при него. Спря се, послуша, па заговори:

— Бай цигуларко, хубаво свириш. Можеш ли никак и мен научи така да свиря. С такава свирня бих могжл лесно да си примамвам крехки овчици!

— Мога, Вжлчане, — рече свирача. — Ела след мене.

И Вжлчо тръгна. Стигнаха едно дърво свалено. Свирача с мъжа го понадигна.

*) Аскер — войска.